

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:

Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

Hirdetések

A tervezett **plébániai közösségi házra téglajegyeket** lehet venni a szentmisék után és az irodán 1000, 2000 és 5000 forintos értékben. Aki nagyobb adományt szeretne adni, annak tudunk csekket adni, de átutalni is lehet a plébánia számlájára célmegjelöléssel.

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán délelőtt várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Gyülekező ½ 10-től. Az együttlét ½ 12-ig tart. Helye a Cserkészház.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. Legközelebb május 30-án.

A **felnőtt kezdő hittan** csoportba azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a hittan kéthetente (az év páros heteiben), kedden este ½ 9-től van. Legközelebb június 7-én.

Nagy szeretettel hívunk újabb gyermekeket a **ministránsok** közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főnnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker.

Pénteken az esti szentmise után egy óras **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VIII. évfolyam 5. szám (eg.) - 2011. május

Tanévzáró 2011

„Vadrózsából tündérsípot...”

Weöres Sándor ismert dalocskája a Magyar Etüdök nyitóverse. Egyszerűségében is frappáns, bekúszik finoman az ember fülébe, aztán a szívébe, és ott duruzsolja az örök igazságot: az élet igazán nagy dolgai ilyen csendes át-lényegülésben formálódnak. Ugyanez

akár a mögöttünk lévő tanévről is elmondható. „Három egész nap” fáradtsága egy semmi kis sípocskáért? Egy egész tanév küszködése? Mivégre? Persze, fontosak az ismeretek, kell az agytorna, örülünk a tanulmányi sikereknek. De Jézus szerint: „Mit használ az embernek, ha az egész világot is

karja hallani.

Olyan „szimfóniát” (a görögben ez a szó szerepel!), amit a tékozló fiú hazatérése után a bátyja hall az ünneplő házból. Ezt nem a zenészek eszközei keltik,

Tündérsíp

**Három egész napon át
bújtam erdő vadonát,
gomba-mezőt, szikla-tetőt
bejártam.**

**Három egész napon át
faragtam egy furulyát,
vadrózsából tündérsípot
csináltam.**

Weöres Sándor

hanem a lélek magára találása és az atyával való kiengesztelődés. Így lesz a vadrózsából tündérsíp! Sík Sándor egyik gyönyörű versének zárása is erről szól: „Ó Istenem, ha az én árva bodza-sípom / Egy századrészét el tudná füttyülni annak, / Amit te mond-

tál énnekem magadról / Egy parasztdal egyetlenegy sorában!” (Bocsásd meg) Kérjük az Úr Istent, hogy a hittanos tanév érlelje meg gyermekeinkben, ifjainkban és bennünk a maradandó gyümölcsöt, hogy „énekelhessünk új éneket az Úrnak”! (Ps 96) Legyen áldott a nyári pihenésünk is!

Márton atya

megnyeri, de a lelke kárt szenved?” A versben szereplő furulya faragása lelkünk formálása, nemesítése, és ezen a hangszeren a Teremtő a szeretet harmóniáját a-

Első gyónás

„Istenem, Téged kereslek, utánad szomjazik a lelkem!” (Zsolt. 63,2)

„Andi néni! Nem lehetne előrehozni?” – hangzott felém úgy március vége felé a május 8-ra kitűzött első gyónás időpontjára vonatkozó sóvárgó kérdés. Nem holmi osztályprogram, vagy családi esemény időpontjával való ütközés mondatta ezt a gyerekekkel, hanem az a - kegyelem által megadatott - vágyakozás, készletetés, amivel várták hittanosaim az első gyónást. Felemelő volt számomra, ahogy hosszú hetekkel a gyónás előtt már írták titokban a bűnlajstromukat és örömteli (!), ragyogó (!) szemekkel számoltak be óráról-órára a „fejleményekről”. Mint a beteg ember, aki várva-várja azt a bizonyos napot, hogy meggyógyuljon, de tudja, ezért neki is tenni kell. Hosszúra nyúlnak ilyenkor az utolsó hetek, napok, de a „biztos siker” örömteljessé, vággyal telivé alakítja ezeket, és a gyógyulás fájdalomosságának még csak árnyéka sem vetül várakozására.

Hála legyen Édes Atyánknak, aki megadta, hogy atyai szeretetét és hívását így élték meg a gyerekek, átérezték a bűnbánat-bűnbocsánat nagyszerűségét, hogy Jézus ajándékát tényleg ajándékként tudták vágyani, várni. Kísérje egész életüket a Jóisten irgalmas szeretete, és tartsa meg szívükben ezt az olthatatlan vágyat a bűnbocsánat szentségének vételeire!
Bönöczk Andi

2011. május 8-án 21 kisbárány került a tiszta szívvel egészen közel Jézushoz - egy közülük a keresztség által. Így élték meg ők:

„Én a szentgyónásban tiszta szívből megbántam a bűneim, és amikor végez-

tem, szinte felszálltam Jézushoz a mennybe. Nagyon jó volt az egészet átélni. Nagyon várom a következő gyónást, vagyis a megtisztulást.”

„Jó, hogy végre Jézus elé kerültem.”

„Mikor kijöttem a gyóntatószékből, akkor megtisztult a lelkem, és könnyebbnek éreztem magam. Megtisztult lélekkel könnyebb volt otthon.”

„A gyónás közben Isten köztünk volt, és remélem, még bennem van az a jószág, ami belém költözött.”

„Megkönnyebbültem, éreztem, hogy nincsenek bűneim.”

„A gyónás után boldog és vidám voltam. Azt éreztem, hogy a szívem megtisztult és megkönnyebbült.”

„Amikor beléptem a gyóntatószékbe, úgy éreztem, hogy itt lerakhatom a bűneim zsákját. És a bűneimet amikor mondtam, akkor nagy sóhajokat leheltem ki. Olyan jó volt túlesni rajta. Szinte szárnyaltam. Jó érzés volt elégetni a bűnket.”

„Nagyon boldog voltam, és úgy éreztem, hazáig tudtam volna repülni. Nagyon örültem, hogy megvolt az első gyónásom.”

„Meg vagyok keresztelve. Beköltözött Isten a szívembe és boldog vagyok.”

Amelyik plébánián vagy templomban nem szeretik a kisgyermeket, elkedvetlenítik őket és szüleiket, ott megfogatoszik a közösség. Ahol pedig nem figyelnek a kisgyermekes szülők a többiekre, ott rossz hangulat alakul ki. Egyik se szerencsés. „Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való, és ismeri az Istent.” (1Ján 4,7) Hallgassunk rá!

Családok Jövőjéért Egyesület

A Katolikus Püspöki Kar által 2009-ben kiadott „Felelősségünk a Teremtett Világért” körlevél inspirációjára a nyári piliscsabai családok tábora témája a teremtésvédelem volt. Ez a tábor indított többünket arra, hogy az ott felszínre került problémákon tovább gondolkodjunk. Ahogy az országban több helyütt, mi is megalakítottuk a plébánia Teremtésvédelmi Munkacsoportját, amelynek kezdeményezéseivel már találkozhatatok. Többgyermekes családok tagjaiként időnk és energiánk korlátokat szab az elérhető eredményeknek, habár szép számmal vannak ötleteink és a lehetőségeink is egyre bővülnek.

Tovább lépésként 2010 decemberében létrehoztuk a **Családok Jövőjéért Egyesületet**, amelynek alapítói mind plébániai tagok, célja pedig a közösség szolgálata, pályázati támogatások felhasználása, civil szervezetek fórumain történő képviselete, illetve a plébánia kapcsolatainak erősítése a többi helyi szervezettel. Részlet az alapszabályból: „Az egyesület célja a környezettudatos gondolkodás, a lokálpatrióta szemlélet fejlesztése; a fenntartható fejlődés és egészséges életmód normáinak és megoldásainak megismertetése és elsajátí-

tása, terjedésének elősegítése, valamint ezek elősegítésére iskolán kívüli környezeti nevelés.” A teremtésvédelem ügyén kívül a másik fontos célunk az volt, hogy - úgy mond - „legyen a plébániának egy civil szervezete”, ami ki tudja használni a pályázati lehetőségeket a plébániai szervezésű közösségi programok támogatására. (Az egyesület számlaszáma: 10918001-00000088-41660001; Adószám: 18248058-1-43) Az egyesület és a teremtésvédelmi munkacsoport várja lelkes önkéntesek és együtt-gondolkodók csatlakozását!

Gáspár Huba (az Egyesület elnöke)

Urnatemető

Lehetőség van urnatemetőnkben urnahelyek megváltására, és a szerződések megkötésére. Az urnafülkék megváltása el nem évülő!

Az urnafülkék megváltási árai:

Férőhely (urna/urnafülke)	Ár (Ft, ÁFÁ-val)
1	165.000.-
2	270.000.-
3	330.000.-
4	420.000.-
5-8	100.000.- /urna

Plébániánk honlapcíme:
www.pestszenimre.plebania.hu
Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találsz!

kerüljék az indulatos, heves mozgásokat, sietséget, mert az igazán zavaró.

- Ha mértéken túl zajos egy gyermek, vigyük ki a templomból. Jogos, ha egy szülő a felsíró vagy hangoskodni kezdő gyermekét helyben megpróbálja lecsitítani. Ez sok esetben sikerül is. Nem kell ilyenkor rögtön a kijárat felé indulni. De ha úgy tűnik, hogy a lecsendesítés nem lesz könnyű, vagy környezetét jogos mértékben zavarja vagy ordítani kezd a kicsi, akkor kérjük őt kivinni, és ha lenyugodott, visszahozni. A legnehezebb kérdés a gyermekzajongás és sírás kritikus fokának megállapítása. Erre lehetetlen világos eligazítást adni, mert a tűréshatár nagyon különböző.

- Lehetőleg jöjünk „látótérbe” (az oltár közelébe) a nagyobbacska gyermekkel, hogy lássák, mi történik. Ez többek-nél beválik.

- A nagyobb gyermekeknél nagyon praktikus képeskönyvet hozni, még jobb, ha az vallásos jellegű.

- Ha valaki kedvesen szól, ne sértődünk meg; ha valaki mérgesen, türelmetlenül, akkor se, stílusától függetlenül még lehet igaza.

A többi hívőtől kérjük:

- Ne nézzünk szemrehányóan a zajongó gyermek szüleine, próbáljunk megértőek lenni, és megérteni, hogy a szülők maguk is megszenvedik gyermekeik nyűgösségét vagy rendetlenkedését.

- Juttassuk kifejezésre, hogy örülünk a jelenlétüknek, ez legyen a fő „üzene-tünk”.

- Ha mégis szólunk kell, azt tegyük nagyon kedvesen. Kirívó vagy ismétlődő eseteknél szóljunk a plébánosnak.

- Ha az alapzaj zavaró, ülünk valamely hangfal közelébe.

- Imádkozzunk, hogy minél többen legyenek!

Az áldozás rendje:

Főpásztorunk kérésére templomunkban is bevezettük, hogy az elsőáldozásban még nem részesült gyermekek nem az áldozókkal együtt, hanem a szentmise végén kapnak áldást és homlokukra kis keresztet. De ha a szülő nem tudja (vagy nem szeretné) a padoknál hagyni kisgyermekét, vagy fontosnak érzik, hogy a család együtt jöjjön ki a gyermekekkel, ennek nincs akadálya. Kézen fogva vagy ölből hozva nyugodtan kihozhatják a gyermekeket, csak a gyermekek ne álljanak az áldoztató elé áldást kérni, és legyen egyértelmű, hogy ők csak kísérik a szülőket. A szentmise végén a gyermekek megáldásakor arra kérjük a szülőket,

hogy ha van olyan gyermek, aki bátor-talanabb, és csak a szülő kezét fogva akar kijönni, akkor velük - a többi gyermekeket előreengedve - az áldás végén jöjjenek. Az áldáskor nem kell sorba állni, mint áldozáskor, a gyermekek nyugodtan körbevehetnek engem.

Nyári táborok időpontjai

Kerületi ifi tábor: júni. 30-júli. 5. Tarján
Plébániai családi tábor: júli 7-10. Győr
Hittantábor: júli. 23-29. Mindszentpuszta.
 A felső tagozatosokkal portyára indulunk előtte július 20-22-én!

Idén is kérjük, hogy aki rászoruló hittanosaink nyári táborozási költségeihez hozzá tud járulni anyagilag, akár úgy, hogy több testvér közül az egyiknek részleges vagy teljes részvételét segíti, nagyon megköszönjük a nevükben is. A táborozási költség egy főre 12 ezer forint.

Márton atya

Márianosztrai Ifi Zarándoklat

A Márianosztrai Gyalogos Zarándoklatra (április 29.-május 1.) plébániánkról tizenketten vállalkoztak. A zarándoklat természetesen nem csak cipőnk koptatásáról szólt, hanem egy téma körül forgott. Idén ez a téma a férfi és a női identitás és a házasságra való készülés volt. Induláskor keresztaljákba szerveződöttünk, és innentől ez a közösség volt a családunk. Ilyen csoportokban vágtunk neki a közel 70 kilométernek. Pénteken a téma a férfi és a női identitás volt, erről voltak különböző feladatok. A keresztalják szétváltak fiúkra és lányokra, és magukról, illetve egymásról írtak, milyenek kéne lennie egy férfinak és egy nőnek. Dél körül érkezünk meg a Mária-kápolnához. Itt történt meg a beavatás szertartása, ahol hivatalosan is zarándokok lettünk. Egy jelképes szertartás keretében a papok nyakunkra helyezték a kis kártyát a zarándoklat jelmondatával. Megkérdezték a nevünket, és ezt mondták: „István, légy István”! Ez első hallásra hülyén hangzik, de van egy mélyebb értelme is e mondatnak. Azt

fejezi ki, hogy legyél az, akinek és aminek az Isten szánt téged, mikor megfogantál. Tovább indulva állomások következtek, ahol csoportvezetőnk, Kati olvasott fel a szépségről, az erőről és különböző férfias és nőies tulajdonságokról, amik után kérdéseket kaptunk.

A nap vége felé egy nagyon komoly tanúságtételt hallgathattunk meg. Gyuri, egy gyógyulófélben lévő homoszexuális testvérünk mesélt nekünk magáról, homoszexuális életről, és az igazi férfivá válásának történetéről meg-hökkenítő őszinteséggel. Szürkületkor értünk a völgybe, ahol gyors sátorállítást, és egy keresztalják agapé után szentmisével koronáztuk napunkat. Ebből Péter atya prédikációját emelném ki, mert nagyon tetszett. Arról beszélt, hogy bármily nehéz 7 milliárd ember közül megtalálni párunkat, Isten biztosan gondoskodik nekünk erről is. Megemlített példaként nagybátyját, aki 40 éves kora körül talált rá jobbik felére, egy repülőgépen, akivel azóta boldog házasság nagy családdal. Az éjszaka nagyon hideg volt. Másnap a téma az volt, hogy ki milyen lányt/fiút képzel el magának, akivel le tudja élni az életét. Itt is különböző állomások voltak az erdőben.

Húztunk például kártyákat, amiken rossz és jó tulajdonságok voltak, ezeket kellett átbeszélni, és lehetett cserélni, kinek melyik tetszik jobban, illetve kevésbé. Ezután arról kellett fiú-lány párban beszélgetni, hogy milyen életet képzelünk el magunknak tíz év múlva, milyen feleséget szeretnénk, és milyen családot. Az Apátkúti-völgyben következett a teljes csendszakasz. Múltkor egyáltalán nem tetszett, úgy gondoltam, jaj most csendben kell menni, de rossz, de most nagyon tetszett. Menni a fák között a patakon át (amihez néha akrobatikus mutatványok kellettek), és gondolkozni, gyönyörködni a tájban. A völgy végétől már nem volt messze a Magdolna-rét, ahol párkapcsolatokban előforduló szituációkat kellett megoldani, én Sárival voltam, és meg tudtuk beszélni még a

házassági évforduló napján lévő focimeccsre menést is ☺. Mások, mint Tomi és Marcsi viccesen, szinte színdarabba illően vitatkoztak egymással. Innen rózsafüzért imádkozva mentünk Visegrádig, ahol harangszóval köszöntöttek minket érkezésünkkor. Komppal a Dunán átkelve a nagymarosi plébánia-kertben gyűjtöttünk erőt. A hegy tetején lévő mezőn a fekete-fehér nevű játékban

fiúk-lányok kergettük egymást, majd az eső és a jég minket. Hála Istennek nem esett sokáig, így viszonylag szárazon érkezhettünk meg a Törökmezőre, a táborhelyre. Itt a sátorállítás közepette leszakadt az ég, és mindenki bőrig volt, még néhány sátor is. Nagyon hideg volt, ezért vendéglátóink a finom gulyásleves és a már megszokott forró tea mellé egy óriási tábortűzet is gyújtottak, ami mellett mindenki szárítkozott, és botokon lógatták fölé a cipőket, kabátokat... Külsőnk felmelegítése után egy másik tűz várt ránk, szentségimádást tartottunk, hogy lelkünket is felmelegítsük. Éjjel is esett az eső. A harmadik nap reggelén hálát adtunk Istennek, hogy elhúzta felőlünk a felhőket, és hogy hűvös, de száraz napnak örvendhettünk. Ennek a napnak a témája a szexualitás és a tisztaság, és a házasságra készülés tiszta útja volt. Képek és idézetek voltak elhelyezve az erdőben, amik mindegyike mellé tartozott egy-egy a házassághoz fontos tulajdonság. Türelem, kegyelem, szeretet... Ezután dagonyás út és egy óriási kaptató után először pillantottuk meg a nosztrai kegytemplomot. Itt zárándokszokás szerint kiengesztelődttünk, és hálát adtunk Istennek, hogy nem halt meg útitársaink egy része, mint a középkorban. A Kálváriánál két tanúságtétel következett. Egyiket egy házaspár mondta, engem ez fogott meg jobban. A második tisztaságban való újrakezdésről beszéltek. Arról, hogy lelkiekben nem ismerték igazán egymást, de testiekben már igen, és így kapcsolatuk kihűlt, szinte már csak a szex körül forgott. Így, mint sok házasság, az övéké is válságba jutott. Külön költöztek, majd idő elteltével, és Péter atya segítségével kezdték egymást jobban, vagyis inkább újból megismerni. Egymásra hangolódni. Azó-

Ez utóbbinak is megvan a helye egy keresztény ember életében. Nem biztos azonban, hogy ennek a vasárnapi misében van a helye. A vasárnapi szentmise elsősorban a közösség találkozási Istennel és egymással. Az egyéni és családi hagyományok és megszokások e téren persze nagyon különbözőek.)

4. A gyermekes családok részéről is kérünk törekvést arra, hogy a misén szeretetteljes rend legyen. A mindent megengedő nevelési elv a templomban nem elfogadható.

5. A szentmisére való pontos érkezésre komolyan törekedjünk, gyermekekkel együtt is.

Szemponatok:

Nagy öröm mindannyiunk számára a kisgyermekes családok jelenléte a szentmisén. Fontos, hogy egészen kis kortól bekapcsolódjanak a liturgiába, szokják a templomi „légkört”.

A kisgyermekes jelenlétének szempontjából a szentmisék között különbséget kell tenni. Másféle hozzáállást és jelenléte kíván a gyermekes családoktól a 10 órai misén való részvétel, mint pl. a reggeli 8-ason. Nem ugyanazok a szabályok és határok vonatkoznak egyikre és másikra. Ami a 10-esen elfogadható, az a 8-ason már kirívó. Ez szerető figyelmesség kérdése. (Helytelen hozzáállás lenne ezt a figyelmességet a 8-ason csak az idősebbektől számon kérni...) Erre a misére elsősorban az idő-

sebb, nyugdíjas korosztály érkezik, akiknek nagyobb igényük van a meghittsége és a csendre. Ezért plébánosi szándék, hogy ez a mise „védett” legyen a gyermeki zajtól. Ha kivételesen valami okból a 8-asra kell jönni, megfontolandó a kisgyerekek vagy néhány gyerek otthon hagyása, szülők felváltva jövése. Természetesen szabad erre a szentmisére is hozni kisgyermeket, de ha nyugós és hangoskodik, akkor plébánosi kérés - mise közben is - a mihamarabbi ki- vagy hazavitelük. A türelem és a keresztényi szeretet persze itt is alapvető elvárás mindkét részről.

Az esti 6-os mise az előbbi kettő között van.

A kisgyermekes szülőitől kérjük:

- Templomban ne adjunk a gyerekek kezébe ennivalót, főként ne a nagyobbaknak, akiknek társai ezt észreveszik és szintén kérni kezdik.

- Misére ne hozzanak „zörgő”, zajos játékot, pl. ami ismételt a padlóra dobva kopog; kisautót, amit gurítani lehet, csörgőt, stb. Legjobb a plüssfigura vagy nagyobbaknak képeskönyv.

- Kifejezetten szaladgálni, egymással verekedni, birkózni ne engedjük a gyerekeket. Ha ilyet tesznek, határozottan állítsuk le őket. Segíthet, ha azok a családok, akiknek azonos korú gyermekei egymást hergelni szokták, a templomnak nem ugyanabban a szegletében helyezkednek el.

- Ha egy kisgyermek bóklászni indul, de ezzel együtt csendben marad, esetleg hagyhatjuk, de legyen rajta szemünk. Legtöbbször magától visszamegy. Minél kisebb feltűnést keltve persze utána lehet menni. A gyermekek után menő szülők

jük be kilencedünket.” 2011-ben ez a vasárnap igazán kegyelmekben gazdag nap volt: II. János Pál boldoggá avatása, éppen azé a pápáé, aki a legtöbbet tett Fausztina nővér szentté avatásáért, s aki – Szent Fausztina jelenései nyomán – hivatalosan is beiktatta ezt a napot az Isteni Irgalmasság tiszteletére. Azóta

egyszerűen nem bírom abbahagyni ennek a kilencednek az imádkozását. Különben is: ha tényleg ennyi elég lehet egy-két (vagy akár sok!) tisztítóüzben szenvedő léleknek, hogy megszabaduljon, hogy is lehetne már abbahagyni, kérem! Mellesleg még egy gondolatot hadd fűzzek a végére, mielőtt mindenkinek ajánlanám e kilencedet: egy ideje lelki szemeim előtt váratlanul megjelenik egy-egy barátom, barátném, rokonom, ismerősöm, mikor az adott napi könyörgést mondom: mintha most ez róla (is) szólna. Kimondottan ti. csak a nyolcadik nap imádkozik a tisztítóüz lelkeiért, a többi sorra veszi az emberiség különböző lelki viszonyait, amellyel Istenhez kapcsolódik. Jézus azt mondta: „Az Isten országa nem jön el szembetűnő módon. Nem lehet azt mondani, hogy itt van, vagy amott. Mert Isten országa közöttetek van.” (Lk 17,20-21) Nem lehet-e ezek után, hogy a tisztítóüz is betüremkedik közénk? Nem lehet-e, hogy egynémely embertársunk vagy időszakosan akár mi magunk is éppen tisztítóüzben senyvedő lelkek vagyunk. Minden szabadulás egy csoda: ha

már itt megszabadulhatunk, mert valaki imádkozott értünk, az különösen nagy kegyelem! Imádkozzuk tehát ezt a kilencedet, mert – mondom – abbahagyhatatlan! Szeretettel, *Szné Burján Kriszti*

Templomi viselkedés

Istennek hála, az elmúlt évek folyamán sok család kapcsolódott be elkötelezetten egyházközösségünk életébe. Jó néhányuk nagycsaládos kisebb-nagyobb gyermekekkel. Közösségek alakultak, programok szerveződnek, és vasárnap délelőtt a szentmisén a templom is megtelik. Ezzel az örömmel persze együtt jár a kisgyermek jelenlétéből adódó nagyobb alapzaj, mozgás, ami nem föltétlenül megszokott más templomokban, de évekkorábban talán nálunk sem volt. Híveink körében adódhatnak eltérő megszokások, igények, ebből fakadhatnak feszültségek is, ezért az egyházközönségi képviselőtestülettel átbeszélve szükségesnek láttuk, hogy megfogalmazzuk azokat a szempontokat, amiket közösségünk számára követendőnek gondolunk. Ezt szeretnénk most közre adni.

- plébános -

Néhány szempont a kisgyermekes szülők vasárnapi szentmisén való jelenlétéhez

Prioritások:

1. Minden család (szülő) arra törekedjen, hogy egész családjával, minden gyermekével együtt jöjjön szentmisére.
2. Család-barát és gyerek-barát plébánia szeretnénk lenni, és ezt elsősorban a vasárnap de.-i 10 órai szentmisén megélni.
3. Szentmise-ünneplésünket ezért alapvetően az elfogadás és a türelem jegyében szeretnénk alakítani *(Alapvetőbb döntés legyen ez szívünkben, mint esetleges vágyunk a csend és az áhítat után.*

ta boldog házasságban élnek sokgyermekes szülőkként. Ezután néma csendben vonultunk a templomkertig, ahol lepakoltuk zsákjainkat, majd a kolostorudvarra bemenve a papok liturgikusan megmosták kezünket, és kaptunk egy fehér pólót. Ezzel azt akarták kifejezni, hogy bár kívül koszosak és megfáradtak vagyunk, Isten megadja nekünk a belső tisztaságot és a megújulást kitartásunkért. Ezután vonultunk be a csodálatos templomba, ahol megkezdődött a záró mise, ami nagyon szép volt, és valahogy megfoghatatlanul megható. Három éve is megkönnyeztem ezt a misét és most is. Legemlékezetesebb élményem a mise vége után történt meg. Az egyik pálos szerzetes kijött, és nagy lelkesen kezdte mondani nekünk, hogy mi Márianosztra lelkülete. Hogy Isten szándékosan ad szenvedést, mindenkinek másmylent. Fogadjuk ezt ajándékként, mert azért adja, mert erre van szükségünk, hogy örök életet kaphassunk. Azt is mondta, hogy mosolyogjunk, még ilyen fáradtan is, és vidítsunk fel mindenkit magunk körül. Hazafelé a vonaton énekeltünk és beszélgettünk. A Nyugatiba érve szokás szerint elénekeltük az Áldásoddal meggyünk című éneket, majd elbúcsúztunk, és hazafele indultunk (ez is kalandos volt, lerobbant a vonat, és busszal kellett kerülni, majd hárman bementünk misére, ha már úgyis a templom felé vitt utunk ☺). Nagyon jó volt, sok okos dolgot hallottam, és lelkiekben mindenképpen többlettel, és megújulva értem haza, bár hullafáradtan. Aki eddig hezitált volna, annak nagyon ajánlom, gyertek jövőre!!! Nem bánjátok meg!!! Óriási élmény!!!

Novák István (Stefán)

Felső minitábor

Május egyik csodaszép hétvégéjét 20-an Tahiban töltöttük. Ez volt tavaszi felsős minitáborunk. Odafele fiúkkal, visszafelé lányokkal utaztam az autóban. A fiúk az on-line számítógépes játékok varázslatos világáról meséltek nekem. Az a cél - mondták -, hogy fejlődjünk. Egyrészt a „játékos” karaktere, másrészt a fegyverei, eszközei. Úgy tud majd győzni! Nagyon tetszett, hogy ez érdekli őket. A fejlődés. Akkor is, ha ők ezt picit másképp gondolják még. Pont ezért meggyünk táborozni...

...és volt is lehetőségünk a lelki fejlődésre! Végig kirándultuk a délelőttöt, nyafogás nélkül, vidáman, sokat beszélgetve egymással. Közösen boboztunk Visegrádon, ahol a bátrabbak a félénkebbeket átölelve száguldottak a pályán. Majd részt vettünk a Nagymarosi Ifjúsági Találkozó szentmiséjén, ahol nagy élmény volt a rengeteg fiatal, Lajos atya közvetlen prédikációja és a lelkes gitáros éneklés!

Sok-sok ajándékot kaptunk a hétvégén: a hajnali cseresznyeszedést, a lá-

nyok szorgos keze által készített reggelit, a játékok örömét, hogy mindenki megtalálta a helyét a közösségben. Ez az, amit a lányok hazafelé úton azzal az énekkel foglaltak össze, hogy „Jézus szeret minden kicsi gyereket!”

Minden lényegeset tudnak ezek a gyerekek! A fiúk fejlődni vágnak, a lányok pedig ráéreznek a szeretetre! Nekünk pedig csak engednünk kell, hogy ez kibontakozzzék bennük. Olyan szép ez! ☺

Cz. Kati

Papírgyűjtés!!!

Május 30-tól a plébániakertbe helyezzünk le egy hatalmas papírgyűjtő konténeret. A megszokott papírgyűjtési akció három hétig fog tartani. Kérünk benneteket, gyűjtsétek a háztartási papírhulladékot, hozzátok el, és az ebből befolyó összeget a nyári családi tábor támogatására szánjuk. Aki autóval hozna nagyobb mennyiséget, telefonon jelezze Márton atyának (0630/263-8524), hogy az autóbekötést kinyissa. Vasárnapi misék alatt ez nyitva lesz, egyébként zárva, az urnatemető építkezés miatt. Köszönjük papír-hozzájárulásokat!

Teremtésvédelmi munkacsoport

Zarándoklat Péliföldszentkeresztre

Templomunk előtt indultunk május 21-én erre az ismert kegyhelyre, és minden évben meg is tesszük a Segítő Szűzanya napján, a szalézi rend nagy ünnepén. Akácvirággal telített úton érkeztünk oda. Bent a templomban található az ereklye, Jézus keresztfájának egy darabja. Sok-sok gyertya ég körülötte. Minket egy régtől ismert szalézi szerzetes, Pál atya fogadott a gyönyörű erdőben megtartott keresztútjárásra. Meghatóan imádkozott minden stációnál Jézus szenvedéséről. Idős, beteg emberként maga is cipeli a keresztet. A lourdes-i barlanghoz vezető úton rózsafüzért imádkoztunk és hálát adtunk Szarvasné Marika néniért, hogy idős kora ellenére mindig gondol ránk, és összehoronál minket, hogy együtt lehessünk. 10 órakor kezdődött a szentmise. Tele volt a barlang előtti tisztás hívekkel. Sok misszionárius pap is jelen volt Indiából, Ruandából, Kínából, Afrikából. A hét során mind mennek arra a helyre, ahová a tartományfőnök küldi őket iskolába tanítani vagy nyári táborokba, hogy Bosco Szent János lelkületével felkarolják a szegény gyerekeket. Az új magyar tartományfőnök is indiai szerzetes, Manjooran Joseph Chummar Simon, aki nagyon kedvesen törve a magyar nyelvet prédikált. Alap gondolata ez volt: „Ne elégedjünk meg azzal, hogy beszélünk Istenről, hanem tegyünk meg mindent, hogy elvigyük Istent az emberekhez.” Szentmise után színjátszó csoport, táncgyűttes és versmondók léptek fel. Délután a loretoi litániával fejeződött be zarándoklatunk. Hazafelé már mindenki társával beszélgetett. Jó volt egy családként együtt lenni. Istennek legyen hála! Bosco Szent János jel-

mondata: „Ne fáradjunk el a jóban, velünk az Isten.” *Pappné Erzsike*

„Abbahagyhatatlan” Kilenced

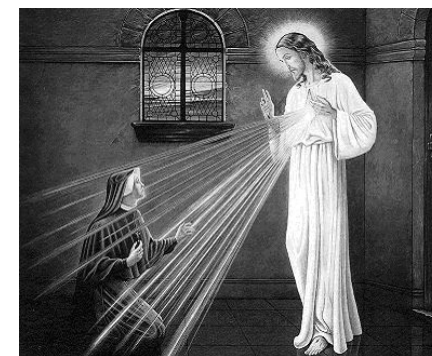
Van egy kilenced, amit egyszerűen nem bírok abbahagyni. Szent Fausztina Irgalmas Kilencede ez, melyet maga az Úr Jézus nyilatkozott ki a nővérnek: a tisztító tűzben szenvedő lelkek megszabadításáért illetőleg az irgalmasság minél erőteljesebb kiadásáért mondjuk.

Még hosszú évekkel ezelőtt találkoztam ennek a kilencednek a nyomtatott változatával az ingyenes asztalkán, s őszintén szólva akkoriban még azt sem igazán tudtam, mi az a kilenced. Elvettem egyet, nézegettem, vizsgálgattam; ám leginkább az foglalkoztatott, hogy vajon miért tettek ki ennyit, holott szembe tűnő, hogy milyen régi, megkopott és nehezen olvasható már az eredeti példány is, amiről ezt az imádságot fénymásolták: ha jól megnézzük, valaha még írógéppel írhatta le valaki. Vajon kinek és miért van rá ekkora igénye – morfondíroztam később is –, hogy erről az avított példányról minden évben lehúzzanak egy újabb bőrt? Hát mit tud ez?

A következő majd az azt követő években is megláttam a másolatokat, vettem is belőlük egyet-egyed, de sokáig csak meglepett szemlélője maradtam a jelenésnek (igaz, évről évre növekvő megérteni vágyással!); mígnem aztán tavaly – amikor is azért persze már tisztában voltam vele, mi az a kilenced, bár Szent Fausztináról még mindig nem tudtam semmit – elhatároztam, hogy „végigcsinálom” az imafolyamot. Nehézkesen, erőlködéssel telve ment: mintha egy hatalmas követ kellett volna elgördítenem egy sziklás úton... Először végigolvastam egyben az egészet, majd újra és

újra, hogy egyáltalán szokjam a szöveget. Nem az én nyelvezetemben íródott, robusztusnak találtam a szavakat és a képeket is. Aztán elkezdtem az első nappal. Alig találtam rá alkalmas helyet és időpontot, hogy imádkozzam, úgy éreztem, mindig figyel valaki. Folytattam a második nappal, majd utána elfeledkeztem róla és kimaradt a harmadik nap, következő reggel, mikor eszembe jutott, azt sem tudtam, hol tartok. Kezdem hát előlről, és ez megisméltődött egy párszor – sehogya sem boldogultam. Végül rászántam magam, és begépeltem az egészet (figyelem: közkinccs!), így legalább olvasható lett, és nem mellesleg sikerült a szöveget végre a benne hemzsező helyesírási hibáktól is megszabadítani. Ezután már sikerült is végigimádkozni.

Nemrég, a nagybőjti időszakban, újra elővettem és ismét elimádkoztam. Nahát! Milyen felüdítő élmény volt! Kezdem is újra az egészet, amint véget ért, s ráadásul immár a „legalkalmasabb időben”: nagypénteken. Ez az ima ugyanis „mindig időszerű – írja az utasítás –, de különösen az nagypénteken elkezdve, mely esetben húsvét után való szombatot telik le a kilenc nap, és a

következő napon, – az Isteni Irgalmasság vasárnapján – szentáldozással fejezhet-